

EEN BRUID IN DE ZORGEN

Een komedie in tien taferelen

door

JO LEEMANS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BRUID IN DE ZORGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JO LEEMANS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 2022/0220/028
ISBN 9789038516479

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 13 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(8 dames – 5 heren – Fig.)

JOHN VAN DINGENEN, uitbater van de elektrozaak “In dreams”, vader van Walter

WALTER VAN DINGENEN, de zoon, werkt in de elektrozaak, verloofd met Kim Vermeersch

LISETTE VERMEERSCH-PLESSERS, moeder van Kim

KIM VERMEERSCH, dochter van Lisette, eventmedewerker en verloofd met Walter Van Dingenen

DOROTHEA PLESSERS, oudere, ongehuwde zus van Lisette en tante van Kim, de naaister

EMILIA PLESSERS, oudere, ongehuwde zus van Lisette en tante van Kim, gierig

MIEKE PLESSERS, oudere, ongehuwde zus van Lisette en tante van Kim, bakt appelcake

MONICA DEGRELLE, zakenvrouw, eigenares van de bruidswinkel “Monica”

BRAM DEGRELLE, broer van Monica

PAUL DUJARDIN, secretaris van de plaatselijke Rotary club

JOS VERBEECK, (oudere) klant van de elektrozaak

OLIVIA WOZNIAKI, nieuwe poetsvrouw in de elektrozaak, Poolse roots

MAUD STIJNEN, boekhoudster van zowel “In dreams” als “Monica”

KOERIER

DECOR

Een simultaan decor.

Het verhaal speelt zich afwisselend af in de elektrozaak “In dreams” en in de bruidswinkel “Monica”. Centraal wat naar achteren zien we een toonbank, vooraan wat opzij een klein salonnetje. Aan de éne zijde vooraan staat een paspop met een trouwkleed, aan de andere zijde een ijskast. Om de locatie te accentueren kan je dus ofwel de paspop ofwel de ijskast belichten. Je kan natuurlijk ook een lichtreclame “In dreams” of “Monica” gebruiken die oplicht als we ons bij John of bij Monica bevinden. Vooraan aan de andere zijde staat een bank in het park, een plek waar Walter tot rust komt.

EERSTE BEDRIJF

TAFEREEL 1

(Op de bank in het park zit Walter, vest uit, hij leest een boek. Na een tijdje komt Kim, zijn verloofde, aangewandeld, Walter ziet haar niet.)

KIM: Dag mijnheer.

WALTER: *(in zijn boek verdiept)* Dag mevrouw. *(kijkt op)* Schatje, ik had je nog niet verwacht.

KIM: *(gaat zitten)* Valt het tegen dan?

WALTER: Nee, nee, natuurlijk niet. Hoe gaat het?

KIM: Goed hoor, zalig weertje hé. Wat lees je?

WALTER: Marquez, "Liefde in tijden van cholera", geweldig, echt.

KIM: Over een verheven liefde, veronderstel ik?

WALTER: Ja, dat mag je wel zeggen. Florentino Ariza, de man, is heel zijn leven al verliefd op de vrouw van zijn dromen, Fermina, en pas als haar echtgenoot overlijdt beleven ze samen een mooie romance. Vijftig jaar heeft hij erop moeten wachten, vijftig jaar!

KIM: Da's schoon ja. En zie je onze verhouding ook als een verheven liefde?

WALTER: *(in gedachten)* Tja ...

KIM: Schatje?

WALTER: Ja, ik weet niet.

KIM: Hoe bedoel je?

WALTER: Ik zie je graag Kim, dat weet je, maar of het voor eeuwig en altijd zal zijn, dat weet ik eigenlijk ... nog niet ... eerlijk gezegd.

KIM: Walter, komaan, we trouwen binnen twee maanden!

WALTER: Ik weet het, ja. Ik heb het genoteerd in mijn agenda.

KIM: Pardon?

WALTER: Grapje, sorry.

KIM: Niet grappig man, ik dacht dat het helemaal oké was voor jou?

WALTER: Ja schatje, dat was het ook maar als ik dan zulk een verhaal lees over twee zeventigplussers die hand in hand op een boot de rivier op en af varen om toch maar bij elkaar te kunnen zijn weet ik niet of ons dat ook zal lukken.

KIM: Ik weet wel zeker dat een rivier op en af varen niet mijn ideale bezigheid zal zijn als we getrouwd zijn, inderdaad.

WALTER: Ja, ja, maar ik bedoel ...

KIM: 't Is een verhaal Walter, een geromantiseerd verhaal.

WALTER: Weet ik, maar... hoe moet ik dit zeggen ...

KIM: Probeer maar.

WALTER: Ga je niet kwaad worden?

KIM: Nee schatje, ik luister.

WALTER: Ik zeg nog eens dat ik heel graag bij jou ben Kim maar, misschien ...

KIM: Misschien?

WALTER: Misschien, en ik weet dat dit egoïstisch klinkt maar, misschien loop ik, door binnenkort met je te trouwen, wel de liefde van mijn leven mis.

KIM: Of ik de man van mijn dromen.

WALTER: Ja, kan ook natuurlijk.

KIM: Ik begrijp je wel Walter, maar kon je dan niet eerder zeggen dat ik blijkbaar de liefde van je leven niet ben? Er is ondertussen al wel één en ander opgestart. 'k Weet niet of je dat gemerkt hebt.

WALTER: Ja, ja, weet ik, maar nuchter bekeken kom ik er maar beter nu mee voor de dag dan wanneer we getrouwd zijn, toch?

KIM: Ha zo, ja, bedankt. *(stilte)* De ideale liefde, bestaat dat wel? Ik weet het niet hoor.

WALTER: Als ik dit lees weet ik, het bestaat.

KIM: Volgens mij laat je je weer helemaal meeslepen door dat boek jongen, maar het is goed dat je het zegt. Ik begrijp het ergens wel maar als we trouwen moet ik zeker zijn dat je ervoor wilt gaan Walter. Binnen enkele dagen is het de eerste pas van de bruidsjurk dus het gaat nu wel heel snel gaan. Ons make zal ...

WALTER: Ja natuurlijk, die zal dat weer niet begrijpen, dat weet ik wel.

KIM: Walter, het is toch normaal dat zij ernaar uitkijkt. Haar zussen zijn alle drie ongetrouwd gebleven, dus een huwelijk is echt wel een unicum in onze familie.

WALTER: En wat zou ze graag eens uitpakken bij haar rijke vrienden met een huwelijk met alles erop en eraan.

KIM: Je kent ze hé. Maar hoe moet dit nu verder Walter?

WALTER: Geef me nog even Kim, ik neem binnenkort een beslissing.

KIM: Binnenkort? Wat is binnenkort?

WALTER: Zo snel als mogelijk schatje, ik beloof het je.

KIM: *(zuchtend)* Verdorie Walter, jij bent soms zo'n twijfelaar, om zot van te worden.

WALTER: Ik weet het, ik weet het, maar een huwelijk, ja, 't is voor het leven hé.

KIM: Als het effe kan, ja. *(boos af)*

WALTER: *(kijkt haar na)* Een schoon vrouw, alleszins een schoon vrouw. *(wandeland af)*

TAFEREEL 2

(In de huishoudwinkel "In dreams", drie dames wachten, ze hebben alle drie hetzelfde kleedje aan (of hetzelfde kleedje in telkens een andere kleur))

DOROTHEA: Hallo, volk!

EMILIA: Amai dat is hier duur.

MIEKE: Waar is hij nu?

EMILIA: Hopelijk is hij op het huwelijk van ons nichtje wel op tijd.

MIEKE: Ach, het leven is trouwen en rouwen.

DOROTHEA: Trouwt ons Kim in het wit trouwens?

EMILIA: Dat zal toch wel zeker.

DOROTHEA: Da's niet gezegd. Tegenwoordig durven ze trouwen in alle kleuren van de regenboog dames, neem dat van mij aan.

EMILIA: Ongehoord.

MIEKE: Ons Lisette kennende zal het wel zeer deftig zijn.

WALTER: *(op met kleurige vest aan)* Goedemorgen.

DOROTHEA: Is het met deze stripfiguur dat ons Kim trouwt volgende maand?

EMILIA: Ja, dat is Walter, haar toekomstige. Die heeft zich precies nog niet geschoren deze week.

MIEKE: Rustig dames. Dag mijnheer Van Dingenen.

WALTER: Waar kan ik jullie mee helpen dames?

MIEKE: Dat is de ware dus.

EMILIA: Ja, wel ne schone gast hé.

MIEKE: Tja, maar van een schoon 'talloor' kunt ge niet eten.

DOROTHEA: Dus mijnheer.

WALTER: Ik luister.

DOROTHEA: Wel, wij hebben al jaren een keukenmes, mijnheer. Laat eens zien Emilia.

EMILIA: Het was trouwens een heel duur keukenmes mijnheer. *(laat het zien)*

WALTER: Ha, nog een elektrisch snijmes uit de jaren zeventig, da's vintage dames.

DOROTHEA: Nee, da's SEB en da's familie van Moulinex mijnheer. Dat is iets heel bekend trouwens, maar dat is van voor uwe tijd zeker?

EMILIA: *(tegen Mieke)* Dat die dat niet gezien heeft, 't staat toch op de doos.

WALTER: Juist ja, wat is het probleem?

DOROTHEA: Het is kapot, het snijdt niet meer.

WALTER: Dat is nu niet zo abnormaal na vijftig jaar hé.

EMILIA: Excuseer, dat mes heeft altijd tiptop gewerkt. Dat moet 'n kleinigheidje zijn volgens ons.

MIEKE: Kunt u er eens naar kijken?

EMILIA: En het voor 'n zacht prijsje herstellen.

WALTER: Oei, maar dat gaat slijtage zijn vermoed ik. *(bekijkt het mes)*

DOROTHEA: *(tegen Emilia)* Waarom heeft die geen plastron aan?

EMILIA: Ik was het daarjuist ook al aan het denken, geen stijl.

WALTER: Volgens mij kan je beter een nieuw exemplaar bestellen hoor, dan ben je weer voor honderdvijftig jaar gerust.

EMILIA: Nieuw?

DOROTHEA: Pardon mijnheer Van Dingenen, u gaat op het huwelijk met ons nichtje toch een plastron dragen?

WALTER: Nichtje? Ha, nu zie ik het, jullie zijn de tantekes van Kim. Had dat meteen gezegd.

DOROTHEA: In de familie noemen ze ons de Doremiekes mijnheer.

MIEKE: Als ge onze voornamen aan elkaar plakt krijgt ge Doremieke, plezant hé. Dorothea, Emilia en Mieke Plessers, dat zijn wij dus.

WALTER: Ja, daar heeft Kim het al eens over gehad, maar zij noemt jullie ook wel eens de Ambetantekes geloof ik, ook plezant hé. (*geen reactie*) Dus, het mes snijdt niet meer. Normaal gezien ...

MIEKE: Normaal gezien snijdt het mes aan twee kanten.

WALTER: Aan twee kanten, dit mes? Nee, dat geloof ik niet hoor.

EMILIA: 't Is een spreekwoord slimmeke, ons Mieke is daar straf goed in.

DOROTHEA: En?

WALTER: Heu, wat en?

DOROTHEA: Een plastron of niet?

WALTER: Ha, ja, ja, geen paniek dames, ik zal er piekfijn uitzien, geen zorgen.

EMILIA: 't Is u geraden.

DOROTHEA: We gaan trouwens zo dadelijk het trouwkleed inspecteren, mijnheer.

WALTER: Wat gaan jullie inspecteren?

DOROTHEA: Het trouwkleed. Kwestie van hier en daar nog iets te kunnen corrigeren.

WALTER: Het trouwkleed inspecteren en corrigeren?

MIEKE: Er is vandaag 'ne pas' in de bruidswinkel en ons Dorothea wilt er per se bij zijn.

EMILIA: Ons Dorothea is naaister mijnheer, ziet ge. Naald en draad is waar ze voor gaat.

DOROTHEA: Ja, en Emilia is onze chauffeur, al jaar en dag.

MIEKE: En ik ben gekend om mijn appelcake.

EMILIA: Dat doet er nu niet toe Mieke.

MIEKE: En om mijn spreekwoorden natuurlijk.

WALTER: Maar enfin, dat is toch niet de gewoonte dat iedereen van de familie zich ermee bemoeit.

DOROTHEA: Het is dan ook niet iedereen van de familie mijnheer. U moet weten, ik naai al praktisch heel mijn leven, dus ik denk dat mijn advies hier wel op zijn plaats zal zijn.

EMILIA: En vermits Dorothea niet kan autorijden en we ons Mieke niet graag alleen achterlaten maken we er een uitstap van, met ons drietjes.

WALTER: Gezellig.

DOROTHEA: Je moet weten, de moeder van Kim, Lisette, is ons kleine zusje, een nakomertje.

MIEKE: En die wordt altijd dik verwend door ons natuurlijk.

DOROTHEA: Met goede raad.

MIEKE: En appelcake.

WALTER: Ha ja, natuurlijk.

DOROTHEA: Dus, ons elektrisch mes is stuk. Wat doen we nu?

WALTER: (*mompelt*) Ophoepelen.

EMILIA: Excuseer?

WALTER: Op, heu, opzoeken. Zulke messen worden namelijk niet veel meer verkocht maar ik wil wel eens opzoeken waar ik er eventueel nog kan vinden.

MIEKE: Wie zoekt die vindt.

DOROTHEA: Wordt dat niet meer verkocht? Dat is toch niet mogelijk.

EMILIA: Ongehoord.

WALTER: Ik heb er in ieder geval geen in stock maar ik zal mijn best doen. Ik laat jullie volgende week iets weten, goed?

DOROTHEA: Volgende week, maar 's zondags eten wij altijd kalkoen.

EMILIA: Met druifkes.

MIEKE: En champignons.

DOROTHEA: En verse kroketten.

WALTER: Heu ja, en dan?

MIEKE: Appelcake.

EMILIA: Zwijg nu eens over uwe appelcake, dat interesseert mijnheer niet.

DOROTHEA: Dus de zondag hebben wij dat mes nodig hé slimmeke. Ocharme ons Kim, die gaat nog afzien met den deze.

DOROTHEA: Mijnheer Van Dingenen, vermits u ons niet wil helpen ...

WALTER: Maar natuurlijk wil ik jullie helpen.

MIEKE: Van de kant in de gracht.

DOROTHEA: ... stappen wij maar eens op. We hebben nog een bijzonder drukke dag voor de boeg. Dames ...

EMILIA: Als we hier niet welkom zijn ...

MIEKE: ... Awel, dan ...

EMILIA: ... dan gaan we naar de concurrentie.

DOROTHEA: Mijnheer Van Dingenen, tot volgende maand.

MIEKE: Tot op het huwelijk.

EMILIA: En ziet dat ge op tijd zijt hé!

WALTER: Ja, ja, (*terzijde*) Krengen!

EMILIA: Ongehoord!

(tantes af)

WALTER: Pff. *(zet zich zuchtend neer op een stoel)*

(een nieuwe klant komt binnen)

JOS: Ne goeiemorgen deze morgen.

(geen reactie van Walter)

Ik zei goeiemorgen. 't Is voor ne stofzuiger!

WALTER: Mmm.

JOS: Ne stofzuiger, dat kent ge toch mag ik hopen. *(luide lach)* Ha,ha,ha.

WALTER: *(afwezig)* Heu, ja, ja, stofzuiger, ja, om stof te zuigen hé.

JOS: Ja, niet om de planten te gieten, ha, ha, ha, goed gezien van u.

WALTER: Gieten? Maar gieters hebben we niet hoor.

JOS: Gast, ge zijt er niet bij hé. Zeg me gewoon waar de stofzuigers staan, ja.

WALTER: *(blijft zitten)* Daar, achter het hoekje.

JOS: Merci. En wat zijn de beste?

WALTER: Tja, wat is het beste? Wie zal het zeggen?

JOHN: *(op)* Dag mijnheer Verbeeck, fijn u nog eens te zien. Wat brengt u hier?

JOS: 'k Heb ne nieuwe stofzuiger nodig, de mijne is ontploft.

JOHN: Ha, dan bent u aan het juiste adres laat ons maar zeggen. Help jij de Jos even Walter?

WALTER: Ja.

JOHN: Kan het iets enthousiaster zoon. Wat heb jij de laatste tijd zeg?

WALTER: Ja vader, 't is die trouw. Ik kan precies aan niks anders meer denken.

JOS: Ha, staat g' op trouwen? Dan versta ik waarom ge zo depri zijt, ha, ha, ha. Met wat ik nu weet ...

JOHN: Allé kom, niet getreurd hé zeg. Dat komt allemaal goed. Kim is een schone en dynamische vrouw en haar familie, de Vermeerschen, zitten er warmpjes in. Daar zit toekomst in laat ons maar zeggen.

JOS: De dochter van Lisette, de zingende nachtegaal?

WALTER: Ja, die ja. *(zuchtend)* Inderdaad.

JOS: Oei, en kent ge de Doremiekes al?

WALTER: Helaas wel, ja.

JOS: Ha, ha, ha, maar jongen toch. Nu begrijp ik waarom ...

JOHN: Kom, we wijken af. To the point laat ons maar zeggen. Vooruit Walter, let the beast go!

WALTER: *(recht)* Ja, dus een stofzuiger.

JOS: Man, man, de dochter van Lisette Vermeersch dus.

WALTER: Tja.

JOS: Zingt die thuis ook zoveel, in hare living en zo?

WALTER: Kim? Nee.

JOS: Ik bedoel Lisette, de zingende nachtegaal.

WALTER: Ha die, ja, ik kom daar eigenlijk niet zo graag, heu, veel.

JOS: Da's geen gewoon man, volgens mij komt die al zingend klaar, ha, ha, ha.

JOHN: Had u al iets in gedachten Jos?

JOS: *(kreunend)* "Je 't aime moi non plus", ha, ha, ha.

JOHN: Ja oké, maar ik bedoel voor de stofzuiger Jos. Hebt ge een voorkeur voor een merk.

JOS: Een merk? Ik wil de Mercedes onder de stofzuigers, ziet ge.

JOHN: Daar kan voor gezorgd worden. Eén adres man. Walter, het is aan u, komaan!

WALTER: Heu.

JOHN: Komaan man, een stofzuiger voor de Jos.

WALTER: Ja, volgt u maar.

(Walter en Jos even af)

JOHN: Pff, wat een toestand. Onze Walter heeft er echt geen plezier meer in, dat is wel duidelijk. Wat moet ik doen, wat kan ik doen als vader? Kim is een goed kind maar haar familie is wel zeer aanwezig. De moeder, Lisette, het spook van den opera, haar zussen, de tantekes, dat driekoppig monster, tja, niet simpel laat ons maar zeggen. Op momenten als vandaag mis ik u Linda. Echt, Linda, wat moet ik hiermee? *(kijkt op horloge)* En waar blijft die nieuwe poetsvrouw verdorie?

OLIVIA: *(op, met Pools accent)* Goedemoergen mijnheer Dinges.

JOHN: Mijnheer Van Dingenen. Dag heu ...

OLIVIA: Olivia, Olivia Wozniaki.

JOHN: Klaar voor het werk, Olivia?

OLIVIA: Ja mijnheer, waar moet ik beginnen?

JOHN: Doe de vitrines maar eens, met die wegenwerken zijn ze behoorlijk smerig geworden.

OLIVIA: De vitrines, dat is...?

JOHN: De ramen van de winkel Oliva, is dat nu zo moeilijk?

OLIVIA: Nee mijnheer Dinges, is niet moeilijk voor Olivia, is niks moeilijk voor Olivia.

JOHN: Oké, doe het dan gewoon, ja. Het gerief vind je achter in het magazijn.

OLIVIA: Ben al weg mijnheer. *(af)*

JOHN: Lindake, ik mis uwe drive hier in de winkel, echt. Hoe krijg ik die jongen toch gemotiveerd voor onze winkel, verdorie toch. Allé vooruit John, niet getreurd, er zijn daarstraks nieuwe televisies geleverd, werk aan de winkel laat ons maar zeggen. *(af)*

WALTER: *(op en roepend naar klant)* Ik kijk even in het magazijn of we hem nog in het Ferrarirood hebben. *(af)*

JOS: *(op)* Ja, dan heb ik ook eens een blits machien, ha, ha, ha. Die van ons vindt

mijne Opel van dertig jaar oud nog goed genoeg om naar den Aldi te rijden. In de bochten moeten we wel de deuren vasthouden maar zolang die tank rijdt is er geen probleem vindt ze. *(even stilte)* Die van ons zegt altijd dat ...

WALTER: *(op)* Mag het ook een mosgroene zijn, de rode zijn helaas uitverkocht.

JOS: Een mosgroene? Waarom gene mosterdgele, ha, ha, ha?

WALTER: Nee, dat hebben we niet.

JOS: Laat maar zitten gast, ik zoek wel verder.

WALTER: Tja.

JOS: En trouwens, 't is kuisdag vandaag, dus ik mag niet te snel terug zijn, ziet ge?

WALTER: Is dat zo?

JOS: Ja gast, dan mag ik niet in de weg lopen hé. Dat is zo als ge getrouwd zijt hé. Dat zult ge nog wel ondervinden binnenkort, ha, ha, ha. De groeten aan den John hé. *(af)*

WALTER: Ja, mijnheer Ver... verdomme. *(zet zich zuchtend neer op 'n stoel)* Pff, ik zou eigenlijk efkes van de aarde willen verdwijnen. Geen stofzuigers, ijskasten, geen tips voor het huwelijk, geen gezang van schoonmama, gewoon, efkes niks.

OLIVIA: *(op met poetsgerief)* Oei mijnheer, alles oké?

WALTER: Nee, niet echt. *(kijkt naar de nieuwe poetsvrouw, het doet hem iets, staat plots recht)* Dag mevrouw ...

OLIVIA: Olivia mijnheer.

WALTER: Walter is de naam. Welkom Olivia, als je iets nodig hebt zeg het maar.

OLIVIA: Is goed. Maar, alles wel goed met oe?

WALTER: Ach, Olivia, ik moet je er niet mee lastigvallen.

OLIVIA: Je mag vertellen tegen mij.

WALTER: Da's lief, maar we kennen elkaar pas tien seconden.

OLIVIA: Speelt geen rol, vertel maar.

WALTER: Bedankt. Ik ben het allemaal beu, Olivia.

OLIVIA: Wat ben je boe?

WALTER: Alles. *(gaat weer zitten)* Ik vind geen rust meer in mijn hoofd.

OLIVIA: *(staat achter Walter)* Roestig maar.

WALTER: Roestig? Binnen zeven weken trouw ik. Iedereen telt af maar ik word met de dag onzekerder. Wat moet ik hiermee?

OLIVIA: Mag ik? *(masseert de nek van Walter)* Just follow your hart.

WALTER: 't Is een mooie meid maar moet het niet een beetje meer zijn? En bovendien krijg ik er gratis en voor niks die dragonders van moeders en tantes bij. Ik verwacht complicaties Olivia, echt waar, veel complicaties. Ik slaap er al nachten niet meer van.

OLIVIA: Ontspan oe jongen. Wat is dragonders?

WALTER: Dragonders zijn monsters, heel enge monsters.

OLIVIA: Ach zo, monsters. Oei, oei, ik voel inderdaad veel stress. Gaat zo?

WALTER: Ja Olivia, zo gaat het goed.

JOHN: *(op)* Wat... wat krijgen we nu? Zijn... zijn de ramen al proper?

OLIVIA: Oe bedoelt vitrines?

JOHN: Ja, die ja.

OLIVIA: Nog niet mijnheer Dinges, nog even iets anders doen.

WALTER: O ja, doen... nog...

JOHN: De vitrines zijn daar Olivia!

OLIVIA: Ja, weet ik mijnheer Dinges.

JOHN: Proficiat!

OLIVIA: Ja, ja. *(af)*

JOHN: Wat zit gij hier te zitten jongen? Hebt gij uwe stofzuiger verkocht gekregen?

WALTER: Bijna vader, maar de kleur was niet goed.

JOHN: *(zuchtend)* De kleur was niet goed. Maar jongen toch, een echte verkoper verkoopt alles. Ik heb ooit eens een gedateerde wasmachine verkocht met het argument dat er wel drie motoren in zaten in plaats van één.

WALTER: Drie motoren?

JOHN: Ja, wat niet waar was natuurlijk maar de klant was serieus onder de indruk en heeft er jarenlang mee opgescheept op familiefeestjes. Iedereen content dus laat ons maar zeggen.

WALTER: Tja, ik kan dat dus niet.

JOHN: Awel, ik heb daar dan achteraf voldoening van.

(geen reactie)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze